

[Justitsministeren]

gælder for børn, der har begået strafbart forhold, kan det sociale udvalg i kommunen iværksætte foranstaltninger af forskellig art over for børn og unge.

Det kan dreje sig om foranstaltninger lige fra vejledning og rådgivning til noget så indgribende som anbringelse uden for hjemmet, f.eks. i institution.

Det kan oplyses, at jeg som bebudet i statsministerens åbningsredegørelse om kort tid vil afgive en redegørelse til Folketinget om unge lovovertrædere. Redegørelsen vil foreslå, at der etableres muligheder for at indgå sociale kontrakter, der indebærer umiddelbare pligter for børn og unge lovovertrædere. Det er min opfattelse, at disse nye foranstaltninger også bør kunne iværksættes over for børn og unge under den kriminelle lavalder.

Spm. nr. S 61

Til *sundhedsministeren* (12/10 88) af:

Leif Hermann (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvorledes hun vil delagtiggøre offentligheden i forløbet af de forestående syv tjenestemandssager mod tjenestemænd i Sundhedsstyrelsen, Statens Seruminstitut og Rigshospitalet?«

Begrundelse

I henhold til tjenstemandslovens § 21, stk. 7, er tjenstemandsforhør og retsmøder i tilknytning til tjenstemandsager ikke offentlige. Offentlighed kan dog bestemmes af ministeren, såfremt tjenstemanden med tilslutning af vedkommende centralorganisation fremsætter begæring herom.

Så vidt vides har ministeren ikke truffet en sådan bestemmelse. Derved vil tjenstemandsagerne i offentligheden fremstå i en uheldig kontrast til landsdommer Niels Johan Petersens offentliggjorte redegørelse om anvendelse af ikke-screenet donorblod.

Dette forhold gør det efter spørgerens opfattelse påkrævet, at ministeren overvejer, hvorledes offentligheden skal underrettes under tjenstemandssagernes gang.

Svar (19/10 88):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

I min besvarelse af 17. oktober 1988 af spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Sundhedsudvalg (alm.del-bilag 12) om, hvorvidt tjenstemandsforhørene af embedsmændene i sagen om donorblod vil være offentlige, har jeg oplyst, at jeg vil imødekomme ønsker om offentlig adgang til de iværksatte undersøgelser.

Som det er spørgeren bekendt, giver lovgivningen mig kun mulighed for at give offentligheden adgang, såfremt tjenstemanden med tilslutning af vedkommende centralorganisation fremsætter begæring om dette, jf. tjenstemandslovens § 21, stk. 7.

Som jeg allerede har oplyst over for Folketingets Sundhedsudvalg, er denne forudsætning ikke opfyldt for nogen af de berørte embedsmænds vedkommende, og jeg har derfor ikke mulighed for at delagtiggøre offentligheden i forløbet af de forestående tjenstemandsager, jf. tjenstemandslovens § 21, stk. 8-9, der forbyder offentlig gengivelse af, hvad der er passeret under forhør og retsmøder, der ikke er offentlige.

Spm. nr. S 71

Til *justitsministeren* (13/10 88) af:

Fischer (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til at skærpe straffen for erhvervmæssig fremstilling og salg af børnepornografisk materiale?«

Begrundelse

På baggrund af de sidste dages debat i medierne om seksuelt misbrug af børn, hvoraf det fremgår, at dette misbrug er mere udbredt end først antaget, bedes ministeren overveje en skærpelse af straffen fra bødestraf til fængselsstraf for fremstilling og salg af børnepornografisk materiale.

Svar (19/10 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I anledning af det stillede spørgsmål kan jeg oplyse, at Folketinget i 1980 indsatte følgende bestemmelse som § 235 i straffeloven:

»§ 235. Den, som erhvervmæssigt sælger eller på anden måde udbreder eller med forsæt hertil fremstiller eller skaffer sig utugtige fotografier, film eller lignende af børn, straffes med bøde.«